

תעריפי ביול עיקריים בפנים הארץ

מחירון בתוקף מיום: 01.10.1948 עד יום: 31.01.1952

רקע ודגשים לקביעת התעריף

זה התעריף הראשון שנקבע על ידי ממשלת ישראל בהובלת שר התחבורה (שהיה ממונה על הדואר). התעריף הקודם, שנכנס לתוקף מיד לאחר הקמת המדינה, אימץ את המחירים שהיו בשימוש בשלהי תקופת המנדט הבריטי.

התעריף החדש פורסם ב-29.9.1948 בעיתון רשמי מס' 24, תוספת ב', כחלק מ"פקודת בתי הדואר – תקנות בדבר תעריף של שירותי דואר וטלפון", בחתימת צבי פריהר, המנהל הכללי של בתי הדואר. התקנות נכנסו לתוקף ב-1 באוקטובר 1948.

ממחר – שינויים

בתעריפי הדואר

תעריפי דואר חדשים ייכנסו לתקפם מתחילת יום ו'. רשימה מפורטת של התעריפים החדשים ותפרסמה בבל בתי הדואר.

המשקיף, 30 בספטמבר 1948

בתחילת חודש אוקטובר פורסמה בעיתונות תזכורת על עדכון תעריפי הדואר.

הועלה תעריף הדואר

תעריפים חדשים לשרותי דואר וטלפון
נקבעו בפקודת המנהל הכללי של הדואר
הישראלי. דמי דואר למכתבים בפנים הארץ
הועלו מ-10 מ"י ל-15 מ"י.
דמי דואר לגלויות בפנים הארץ—10 מ"י.
דמי התקנת טלפון — 12 ל"י. מחיר
שיחה מקומית בטלפון — 7 מ"י.

המשקיף, 6 באוקטובר 1948

כאמור, היה זה התעריף הראשון שנקבע על ידי מוסדות המדינה החדשה, ומקור הסמכות החוקי שאפשר את העלאת המחירים היה בחוק המנדטורי שהעניק לממונה על הדואר את הזכות הבלעדית לקבוע את תעריף הדואר בלי צורך לאשר אותו במוסדות הנבחרים.

גישה זו עוררה ביקורת חריפה בציבור, הן על עצם העלאת המחירים והן על האופן בו נעשו הדברים.

המשך...

מאמר ביקורת מקיף, אשר פורסם בעיתון "קול העם", סקר את המהלך שהוביל להעלאת מחירי הדואר.

"תקנות בתי דואר"

בשם זה פרסם העתון הרשמי מס. 24 חוק הפקעת תעריפי הדואר, הט- לגרף והטלפון.

ממשלת ישראל הולכת בדרך הקלה ביותר. די אם אוצר הממשלה מודיע: יש להגדיל את ההכנסות.

ושר זה או אחר, מנהל משרד זה או אחר, הפעם שר התחבורה ומשרד הדואר, יכריזו:

"בתוקף סמכותו לפי סעיף 3 לפקו- דת בתי הדואר, אני, המנהל הכללי של בתי הדואר מתקין בזה את התק- נות הבאות: א) התשלומים שיוטלו על שירותי דואר ושירותים אחרים יהיו כפי שנקבעו בתוספת א' לתקנות אלה" וכו' וכו'.

קול העם, 6 באוקטובר 1948

הכותב האשים את מקבלי ההחלטות על שהם ממשיכים את מדיניות פקידי המנדט הבריטי שראו בתושבי ארץ ישראל מקור להכנסות ולמיסים מבלי לשקול את טובת הארץ.

ו„התוספות“ מכילות מאות סעיפים של השירותים השונים ובכולן בשורת הפקעת מחירים ב-50 אחוז ומעלה. הפקעה חוקית, בגושפנקא וחתימת ידו של מנהל הדואר הכללי.

ידי החותמים על פקודה זו ועל פקודות מס עקיפין אחרים לא רעדו כלל בחתמן אותן. בדרך „הטבע“ עשו זאת ללא כל ספק בלבם שמא פגיעה חמורה פגעו הם בסל-מזונם הדל של המוני העם הרחבים.

כי דרך המלך של המנדאטור הב-ריטי סלולה לפניהם. כבימים ההם: הבטחות על מסי רכוש גבוהים, ועל רווחי מלחמה גבוהים אולם חוקים — על מסי עקיפין בעיקר.

קול העם, 6 באוקטובר 1948

הכותב מסכם את דבריו בביקורת על שרירות ליבם של מקבלי ההחלטות המנצלים את חוסר האונים של המוני העם.

וההכנסה הממשלתית בטוחה:
 „השולח מכתב ישלח גם להבא”
 „המטלפן יעשה זאת גם בעתיד”. זהו
 מהלך המחשבה של המנגנון הישראלי
 הצעיר. רק ברגי המכונה המנדטורית
 הוברגו. אך המכונה עצמה — השי-
 טה, היתה ונשארה ביסודה שיטת
 גזל המונים

ללא הודעה מוקדמת, מבלי להביא
 את הצעת החוק לפני מועצת המדינה,
 ולפני דין ציבורי, כך סתם ממרומי
 הקריה כבימים ימימה כפי שזה היה
 מארמון הנציב הבריטי לשעבר באה
 הפקודה הצו. „ההמונים ישלמו”
 והפעם תוך גיצול מצב החירום ומ-
 צב המלחמה, תוך הבטחון, כביכול,
 שהמוני העם יבליגו שציבור הפוע-
 לים המאורגן ישתוק.

קול העם, 6 באוקטובר 1948

"מיל" מול "פרוטה"

במהלך התקופה בה היה התעריף בתוקף שימשו המושגים "מיל" ו-"פרוטה" כמושגים נרדפים, ונהוג היה לציין את המחיר באמצעות אחד משני המטבעות האלו ללא כל אבחנה. החל משנת 1949 גבר השימוש במונח "פרוטה", למרות שבאופן רשמי רק בחודש ינואר 1951 הוגשה הצעת חוק לתיקון פקודת המטבע, אשר אימצה באופן מלא את המונח "פרוטה".

הצעות חוק

י"ד בשבט תשי"א

68

21 בינואר 1951

עמוד

98

.

הצעת חוק לתיקון פקודת המטבע, תשי"א — 1951

99

.

הצעת חוק המעבר (תיקון), תשי"א — 1951

בנוסח הצעת החוק שולבו הדברים הבאים:

לאמיתו של דבר, הרי בחיי יום יום הספיקה כבר ה"פרוטה" לדחוק את רגלי ה"מיל" כמעט לגמרי, וירשה למעשה את מקומו, שכן הציבור הרחב מרבה להשתמש במונח העברי, אף על פי שמבחינה חוקית אין עדיין צידוק מלא לכך. עתה ינתן לשימוש זה בסיס חוקי איתן.

לאמיתו של דבר, הרי בחיי יום יום הספיקה כבר ה"פרוטה" לדחוק את רגלי ה"מיל" כמעט לגמרי, וירשה למעשה את מקומו, שכן הציבור הרחב מרבה להשתמש במונח העברי, אף על פי שמבחינה חוקית אין עדיין צידוק מלא לכך. עתה ינתן לשימוש זה בסיס חוקי איתן.

הצעת החוק קובעת, איפוא, כי הלירה הישראלית תהא מחולקת לאלף פרוטות, וכי "בכל מקום... בו נאמר, נכתב או נרמז, בעבר או בעתיד, לצורך כל מטרה, מיל או מיל פלשתינאי (א"י) או מיל ארץ־ישראלי או מיל א"י או מא"י או מיל ישראלי או מ"י, יחשב הדבר כמכוון לפרוטה, בלתי אם הותנה במפורש על הוראה זו."

דואר רשמי ובולי שירות

במהלך התקופה בה היה התעריף בתוקף חל שינוי מהותי בדרך בה נדרשו גורמי הממשלה לשלם עבור דברי הדואר ששלחו. השיטה שהייתה נהוגה עד ה-1.2.1951 קבעה כי גורמים ממשלתיים הורשו לשלוח סוגי דואר מסוימים מבלי לבייל אותם מראש. הדואר העריך את מספר דברי הדואר ששלחו משרדי הממשלה והסדיר את התשלום באופן מרוכז אחת לתקופה. בעקבות מחלוקת על גובה התשלום, וערעור של גורמי הממשלה על הערכת הדואר, הוחלט להדפיס בולים מיוחדים שנקראו בשם "בולי שרות". בולים אלו נמכרו מראש למשרדי הממשלה השונים על פי דרישתם, והגורמים הרשמיים חויבו החל מיום 1.2.1951 לבייל באמצעות בולים אלו את דברי הדואר ששלחו.

משלוח מכתבים למס הכנסה

על פי הנחיות הדואר היו מצבים בהם מכתב, שנשלח על ידי אזרח פרטי לגורמי ממשלה מסוימים, היה פטור מתשלום. אחת הדוגמאות הייתה משלוח של מכתב רגיל אל משרדי מס הכנסה. למרות ההנחיות אירע לא אחת שחוסר ידיעה של האזרחים ושל פקידי הדואר גרם לשולחי המכתבים לשלם ללא צורך את מלא מחיר המשלוח של המכתב למס הכנסה.

משלוח מכתבים על ידי חברי כנסת

ב-02.09.1951 הוכנסה לשימוש בבית הדואר שפעל בבניין הכנסת חותמת חדשה עם הכיתוב "חבר כנסת פטור מתשלום". על פי הכללים שנקבעו חברי כנסת היו פטורים מתשלום עבור המכתבים ששלחו, בתנאי שהם נמסרו למשלוח בבית הדואר של הכנסת והוטבעה עליהם החותמת המתאימה.

התעריפים

מכתב רגיל בארץ (עד 30 גרם)

20 פרי' מ-01.02.1952	15 מיל מ-01.10.1948	10 מיל מ-16.05.1948
-------------------------	------------------------	------------------------

מכתב כבד בארץ (כל 30 גרם נוספים מעל למשקל הבסיסי)

15 פרי' מ-01.02.1952	10 מיל מ-01.10.1948	7 מיל מ-16.05.1948
-------------------------	------------------------	-----------------------

גלויה

15 פרי' מ-01.02.1952	10 מיל מ-01.10.1948	7 מיל מ-16.05.1948
-------------------------	------------------------	-----------------------

דבר דפוס (עד 50 גרם)

10 פרי' מ-01.02.1952	5 מיל מ-01.10.1948	3 מיל מ-16.05.1948
-------------------------	-----------------------	-----------------------

דבר דפוס כבד בארץ (כל 50 גרם נוספים מעל למשקל הבסיסי)

10 פרי' מ-01.02.1952	5 מיל מ-01.10.1948	3 מיל מ-16.05.1948
-------------------------	-----------------------	-----------------------

התעריפים

אגרת רישום

40 פר' מ-01.02.1952	25 מיל מ-01.10.1948	15 מיל מ-16.05.1948
------------------------	------------------------	------------------------

אגרת אקספרס

60 פר' מ-01.02.1952	40 מיל מ-01.10.1948	40 מיל מ-16.05.1948
------------------------	------------------------	------------------------

דוגמאות לדברי דואר מן התקופה

מכתב רגיל בארץ - 15 מיל

המכתב נשלח מגבת ב-14.02.1951 והודבק עליו בול מן המניין מסדרת מטבע 1949 בערך נקוב של 15 פרוטות, אשר הונפק ב-18.12.1949.

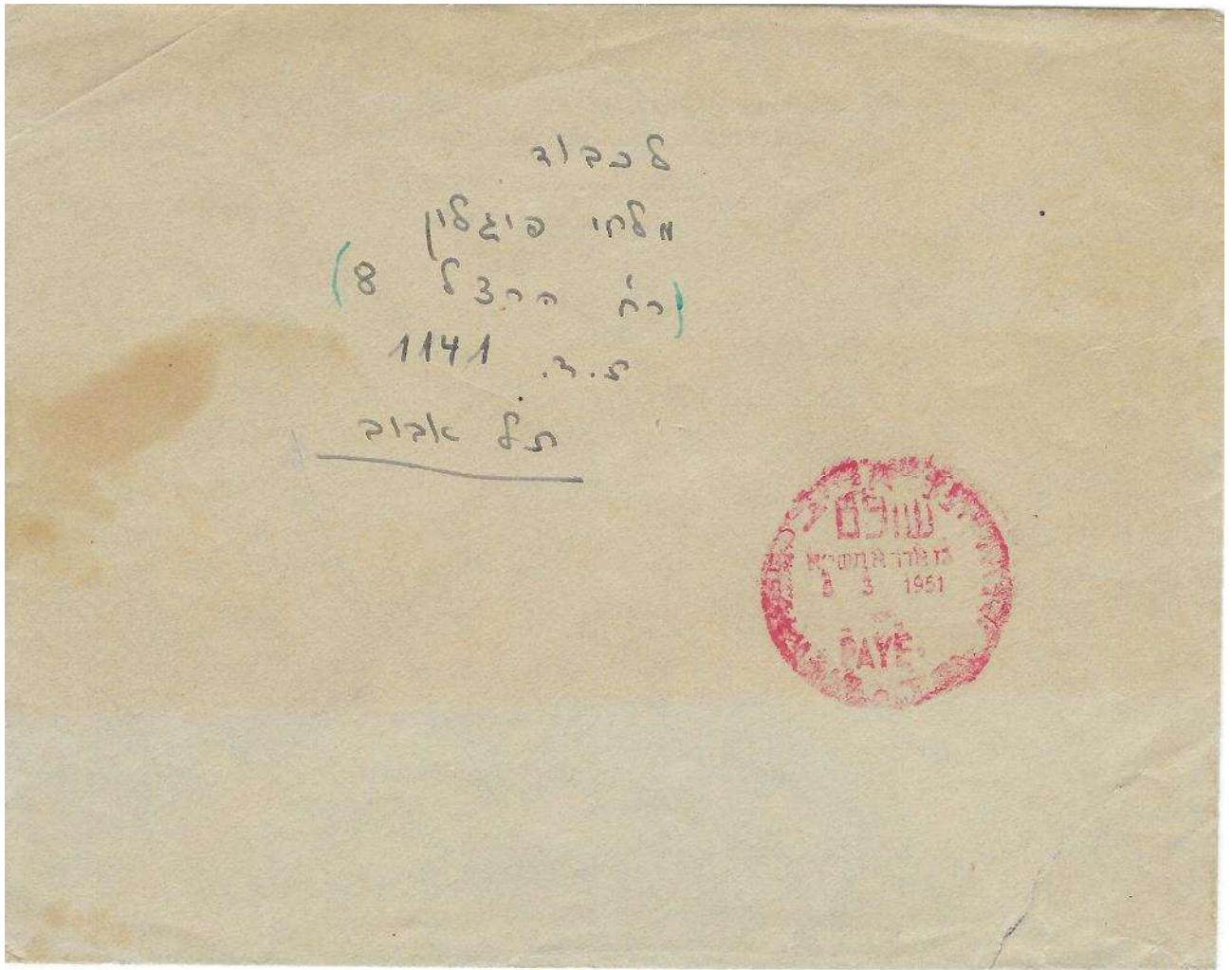
השימוש החוזר במעטפה מעיד על תנאי המחסור והצנע ששררו במדינת ישראל הצעירה. השולח מקיבוץ גבת ניצל מעטפה שנשלחה אליו מחברת תנובה זמן מה קודם לכן, והכילה דבר דפוס עליו שולמו 5 מיל באמצעות הטבעה של חותמת ביול. אנשי קיבוץ גבת כיסו במדבקה את הכתובת המקורית וניצלו מחדש את המעטפה.

מכתב רגיל בארץ - 15 מיל

המכתב נשלח מרחובות ב-27.09.1950 והודבק עליו בול זיכרון מסדרת מועדים לשמחה בערך נקוב של 15 פרוטות, אשר הונפק ב-31.8.1950.

מכתב רגיל בארץ - 15 מיל

המכתב נשלח מתל אביב ב-05.03.1951 והוטבעה עליו חותמת "שולם" בבית הדואר של תל אביב.

מכתב רגיל בארץ - 15 מיל

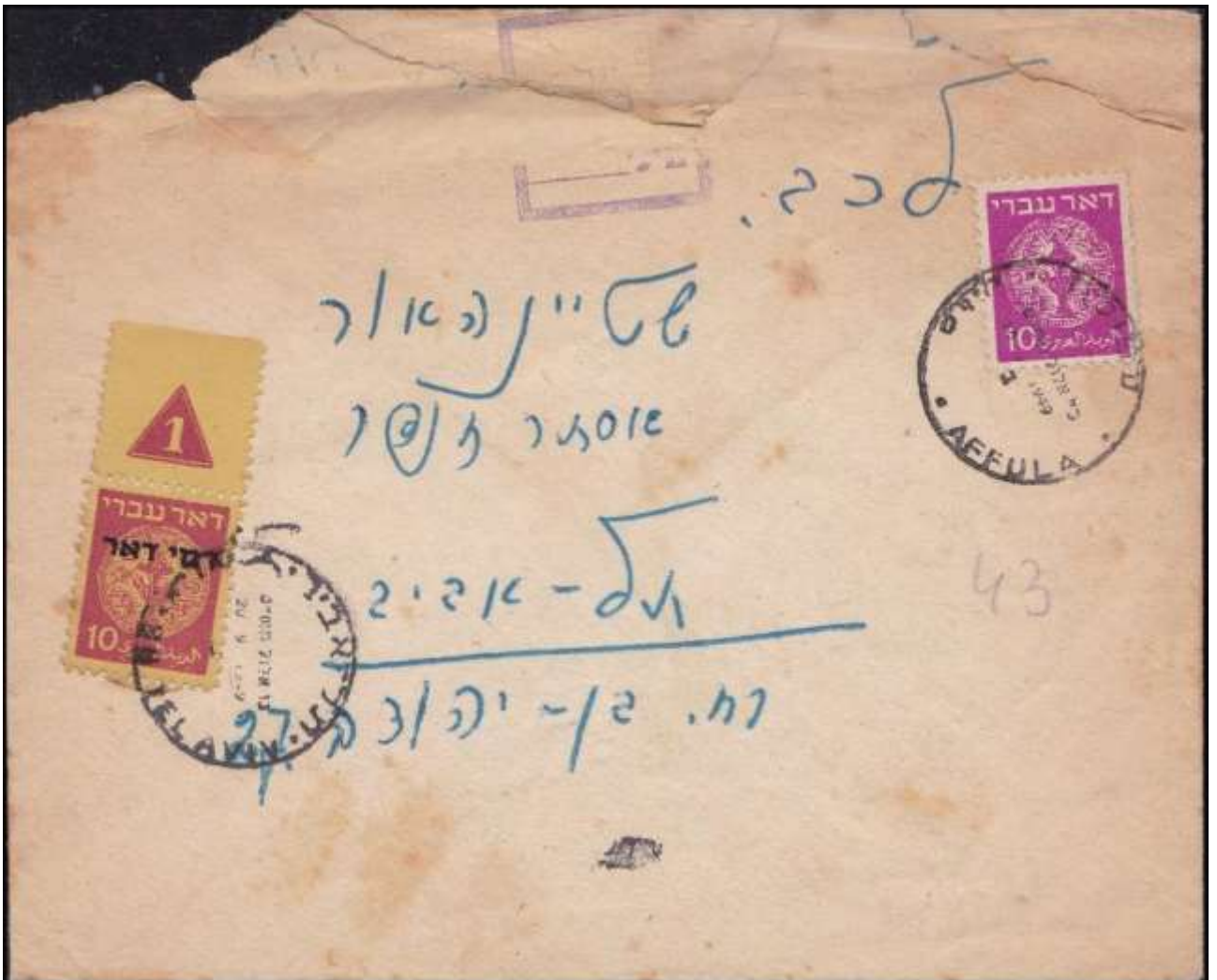
המכתב נשלח מתל אביב ב-07.08.1951 והוטבעה עליו חותמת ביול של עיריית תל אביב בערך נקוב של 15 פרוטות.

מכתב רגיל בארץ - 15 מיל

המכתב נשלח מתל אביב ב-11.09.1951 והוטבעו עליו שתי חותמות ביול בערך נקוב כולל של 15 פרוטות.

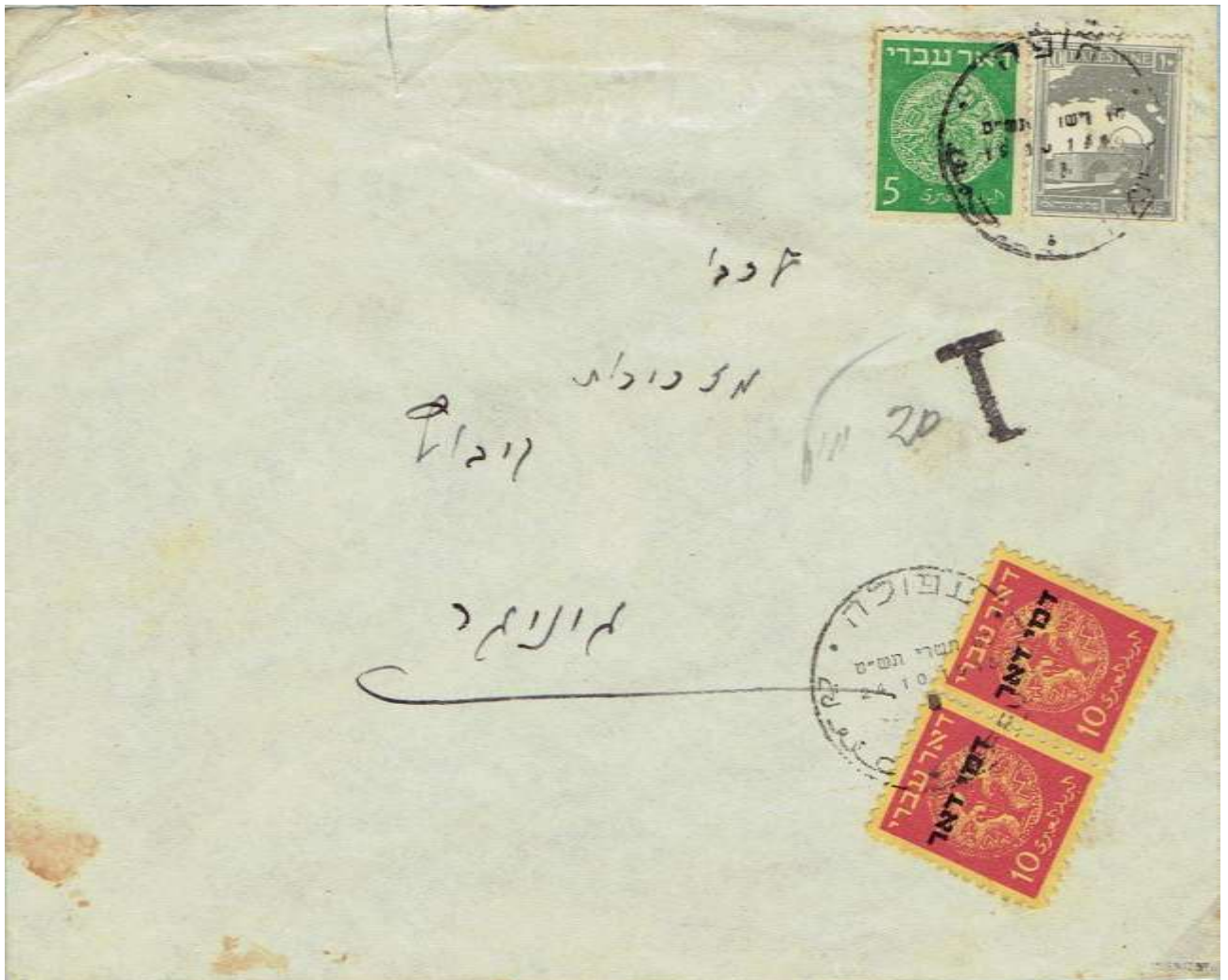
מכתב רגיל בארץ - 15 מיל (ביול חסר - עם קנס)

המכתב נשלח מעפולה ב-18.09.1949 והודבק עליו בול מסדרת דואר עברי בערך נקוב של 10 מיל, אשר הונפק ב-16.5.1948. חסר היה סכום של 5 מיל נוספים על מנת להשלים את התעריף של 15 מיל עבור מכתב רגיל בארץ.

פקיד הדואר בעפולה שהחיתם את הבול הטביע לצידו חותמת מרובעת ובה דרישה לשלם את יתרת המחיר החסרה. פקיד הדואר בתל אביב הדביק על המעטפה ב-20.09.1949 בול מסוג דמי דואר בערך נקוב של 10 מיל, כפול מן הסכום של 5 מיל שהיה חסר לתשלום מחיר המכתב.

מכתב רגיל בארץ - 15 מיל (בול לא תקף - עם קנס)

המכתב נשלח מחיפה ב-19.10.1948 והודבקו עליו שני בולים מן המניין בערך נקוב כולל של 15 פרוטות. אחד הבולים (5 מיל) שיך לסדרת דואר עברי אשר הונפקה ב-16.5.1948. הבול השני (10 מיל) הוא בול מתקופת המנדט הבריטי, אשר לא היה בתוקף.

פקיד הדואר שהבחין בבול המנדטורי החליט להטיל קנס על המכתב. על פי הכללים גובה הקנס היה כפול מן הסכום של 10 מיל שהיה חסר לתשלום מחיר המכתב, כלומר קנס של 20 מיל. על המכתב הוטבעה חותמת עם אות T (TAX), ולידה נרשם בכתב יד 20 מיל. ב-24.10.1948 הודבקו על המעטפה בבית הדואר של עפולה שני בולים מסוג דמי דואר בערך נקוב כולל של 20 מיל, וסכום זה נגבה ממקבל המכתב.

מכתב רגיל בארץ - 15 מיל (בול לא תקף - עם קנס)

המכתב נשלח מחיפה ב-15.05.1949 והודבקו עליו שלושה בולים. שנים מהם הם בולים מן המניין מסדרת דואר עברי, אשר הונפקה ב-16.5.1948, בערך נקוב כולל של 6 מיל. הבול השלישי, בערך נקוב של 10 פרוטות, נגזר מתוך גיליונית זיכרון "תבול" שהונפקה ב-1.5.1949. השולח שילם למעשה 16 פרוטות, אחת יותר מן התעריף הנדרש עבור מכתב רגיל בארץ.

פקיד הדואר שהבחין בבול הגזור לא הסכים להכיר בו כביול תקף. על המעטפה הוטבעה חותמת עם אות T (TAX), ולידה חותמת מרובעת עם דרישה לתשלום של 20 פרוטות (כפל המחיר של הבול שנפסל). בבית הדואר של תל אביב הודבק בול מסוג דמי דואר בערך נקוב של 20 מיל, וסכום זה נגבה ממקבל המכתב.

מכתב רגיל בארץ - 15 מיל (בול לא תקף - עם קנס)

המכתב נשלח מתל אביב ב-06.07.1949 והודבק עליו בול הכנסה שלא היה תקף למשלוח דואר. דרוש היה בול דואר בערך נקוב של 15 מיל על מנת לשלם את התעריף עבור מכתב רגיל בארץ. פקיד הדואר בתל אביב לא החתים את בול ההכנסה, אלא הטביע את החותמת על המעטפה ליד הבול הלא תקף.

פקיד הדואר בחיפה הדביק על המעטפה ב-07.07.1949 שבעה בולים מסוג דמי דואר בערך נקוב כולל של 30 מיל, כפול ממחיר המשלוח של המכתב. הסכום נגבה ממקבל המכתב.

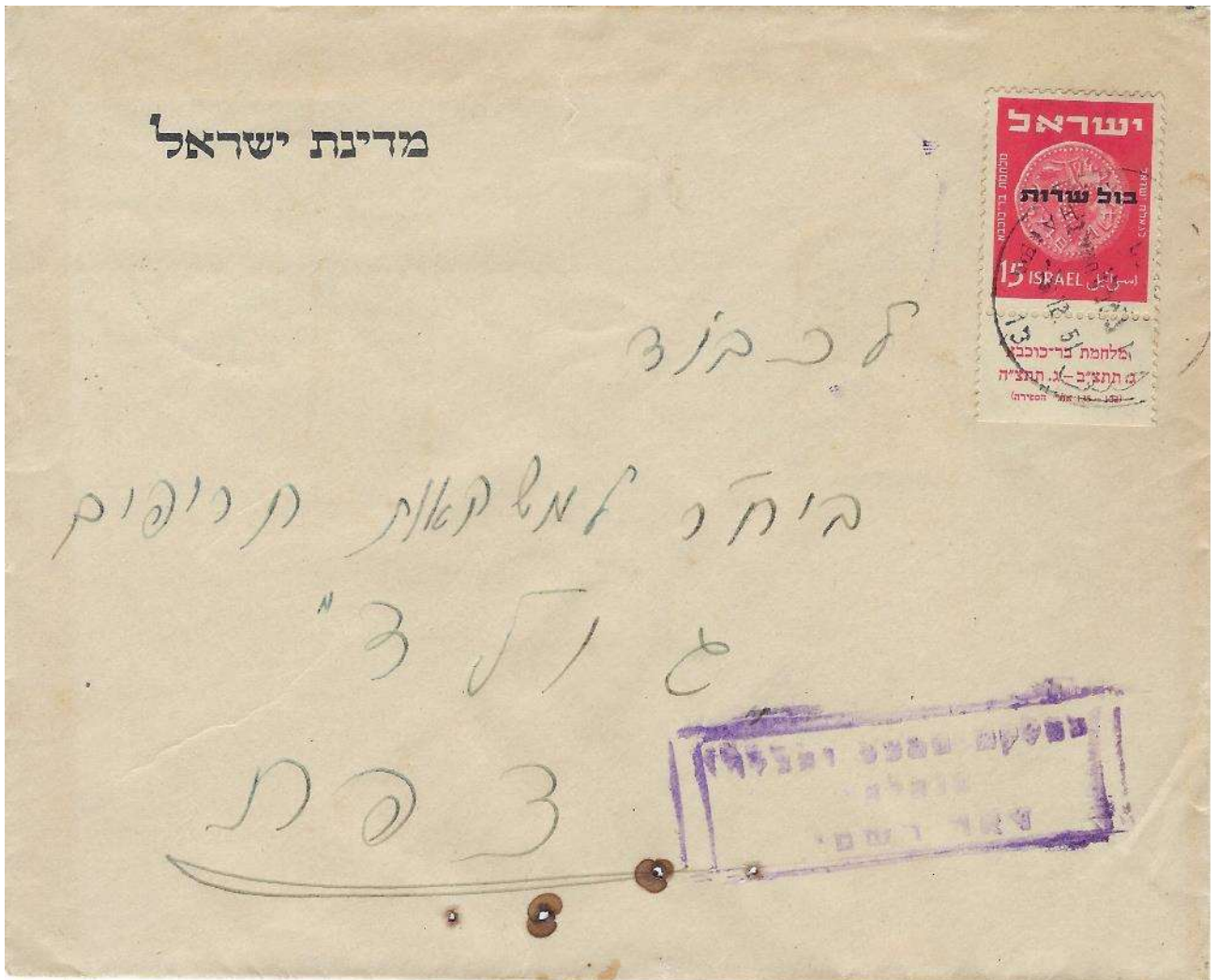
מכתב רגיל בארץ - 15 מיל (דואר רשמי)

המכתב נשלח על ידי גורם ממשלתי ב-30.08.1950 מבית הדואר בקריה שבתל אביב. המכתב נשלח בלי בולים כלל.

כיוון שהמכתב נשלח כדואר רשמי על ידי גורמי ממשל, הוא היה פטור מביול מראש עבור העלות הבסיסית של משלוח מכתב רגיל בארץ.

מכתב רגיל בארץ - 15 מיל (דואר רשמי)

המעטפה נשלחה על ידי מחלקת המכס והבלו ב-05.12.1951 מבית הדואר בחיפה. הודבק עליה בול שירות, אשר הונפק ב-1.2.1951, בערך נקוב של 15 פרוטות.

מאז הנהגת בולי השירות בפברואר 1951 נדרשו משרדי הממשלה לשלם באמצעות בולים אלו את מלא מחיר המשלוח. סכום זה נועד לשלם את עלות המשלוח של מכתב רגיל בארץ (15 פרוטות).

מכתב רגיל בארץ - 15 מיל (דואר רשמי – עם דרישה לקנס)

המעטפה נשלחה על ידי משרד הבריאות ב-24.07.1951 מבית הדואר בירושלים. בניגוד להנחיות המכתב נשלח בלי שידביקו עליו בולים.

מאז הנהגת בולי השירות בפברואר 1951 נדרשו משרדי הממשלה לשלם באמצעות בולים אלו את מלא מחיר המשלוח. פקיד הדואר הטביע על המעטפה חותמת מרובעת ובה דרישה לתשלום של 30 פרוטות, כפול מסכום הביול החסר.

למרות הדרישה לא הודבקו על המעטפה בולים מסוג דמי דואר והקנס לא נגבה מן המקבל.

מכתב רגיל בארץ - 15 מיל (דואר רשמי)

המעטפה נשלחה על ידי יחידת דואר צבאי מספר 413 ב- 02.05.1951 מבית הדואר בחיפה. הודבק עליה בול שירות, אשר הונפק ב-1.2.1951, בערך נקוב של 15 פרוטות.

מאז הנהגת בולי השירות בפברואר 1951 נדרשו משרדי הממשלה (כולל יחידות צה"ל) לשלם באמצעות בולים אלו את מלא מחיר המשלוח. סכום זה נועד לשלם את עלות המשלוח של מכתב רגיל בארץ (15 פרוטות).

מכתב רגיל למס הכנסה - חינם (ביול יתר)

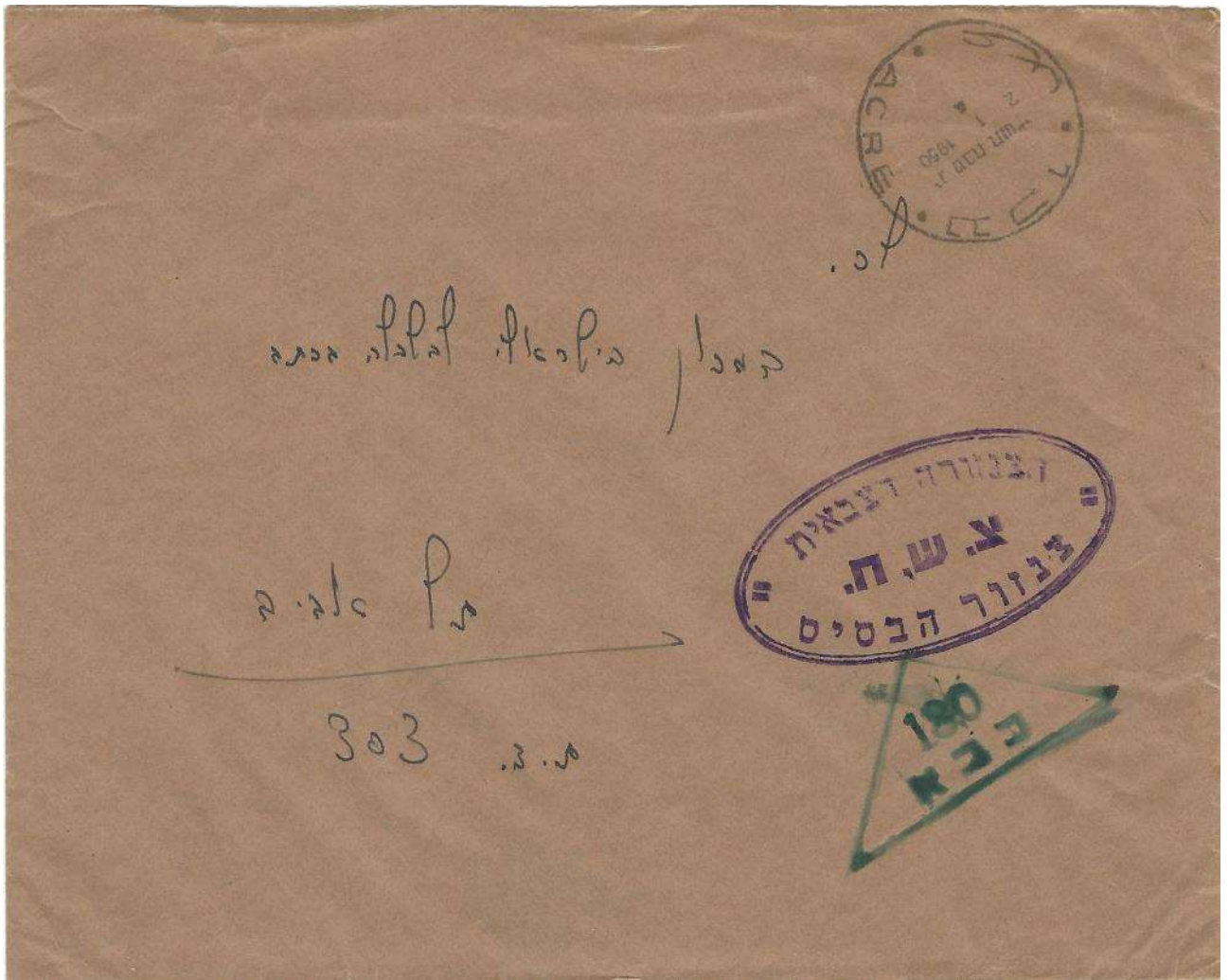

המעטפה נשלחה מבית הדואר בכפר סבא ב-14.12.1951. הודבקו עליה שני בולים מן המניין מסדרת מטבע 1950, אשר הונפקו בספטמבר ואוקטובר 1950, בערך נקוב כולל של 15 פרוטות.

בנוסף הדביק השולח על המעטפה תווית של הקרן הקיימת לישראל אשר לא הייתה לה כל משמעות לקביעת מחיר המשלוח.

כיוון שהמכתב נשלח אל נציב מס הכנסה בירושלים, המכתב היה צריך להיות פטור מתשלום. השולח, שכלל הנראה לא הכיר את הנהלים, שילם 15 פרוטות מיותרות עבור המשלוח.

מכתב רגיל של חייל צה"ל - חינם

המעטפה נשלחה על ידי חייל ששירת ביחידת דואר צבאי 180, כפי שמעידה החותמת המשולשת (כבא = כוחות ביטחון ארציים). חותמת זו שימשה את מטה חטיבת גולני.

המכתב נבדק על ידי נציג הצנזורה הצבאית באזור הצפון, והוטבעה עליו חותמת עם הכיתוב צ.ש.ח. (צנזור שרות חיפה) המאשרת את העברתו לנמען.

המעטפה נמסרה למשלוח בבית הדואר של עכו ב-02.01.1950. על המעטפה לא הודבקו בולים, כי החותמת המשולשת העידה כי מדובר במכתב שנשלח על ידי חייל, והוא פטור מתשלום.

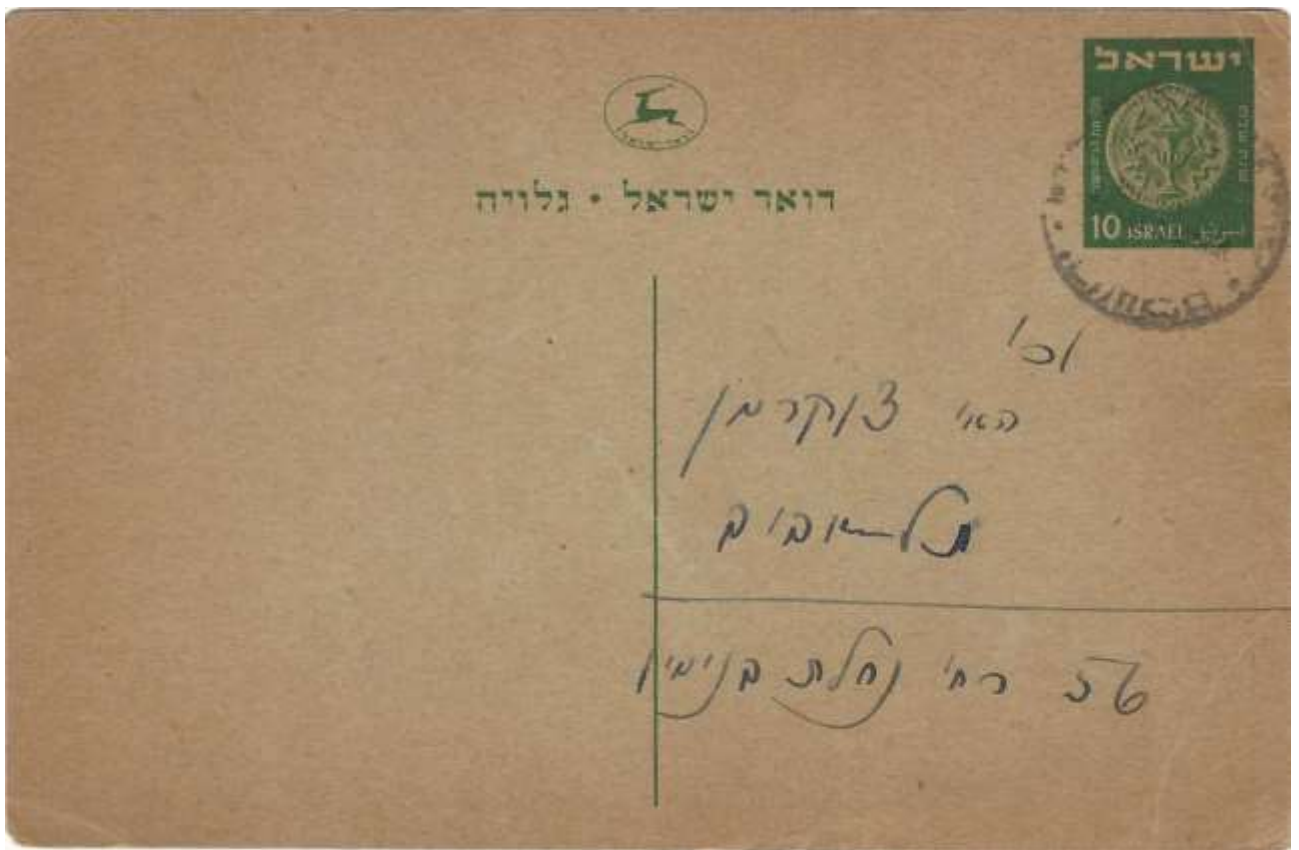
על פי הנוהל השולח צריך היה השולח לרשום בחזית המעטפה את המילים "בשירות פעיל", אולם המכתב התקבל בדואר למרות ההשמטה.

מכתב רגיל של חבר כנסת - חינם

המעטפה נשלחה מבית הדואר של הכנסת בירושלים ב- 23.03.1951. לצד חותמת בית הדואר הוטבעה על המעטפה החותמת המעידה כי מדובר במכתב שנשלח על ידי חבר כנסת, והוא פטור מתשלום.

גלויה - 10 מיל

הגלויה נשלחה ב-01.04.1951 עם בול מודפס בערך נקוב של 10 פרוטות. הגלויה הונפקה ב-20.8.1950.

גלויה - 10 מיל

הגלויה נשלחה ב-06.02.1951. השולח ניצל טופס ישן ולא תקף של גלויה מתקופת המנדט הבריטי, והדביק עליו בול מן המניין מסדרת מטבע 1949 בערך נקוב של 10 פרוטות. הבול הונפק ב-18.12.1949.

גלויה - 10 מיל (דואר רשמי)

הגלויה נשלחה על ידי גורם ממשלתי מתל אביב ב-10.04.1949, בלי בולים כלל.

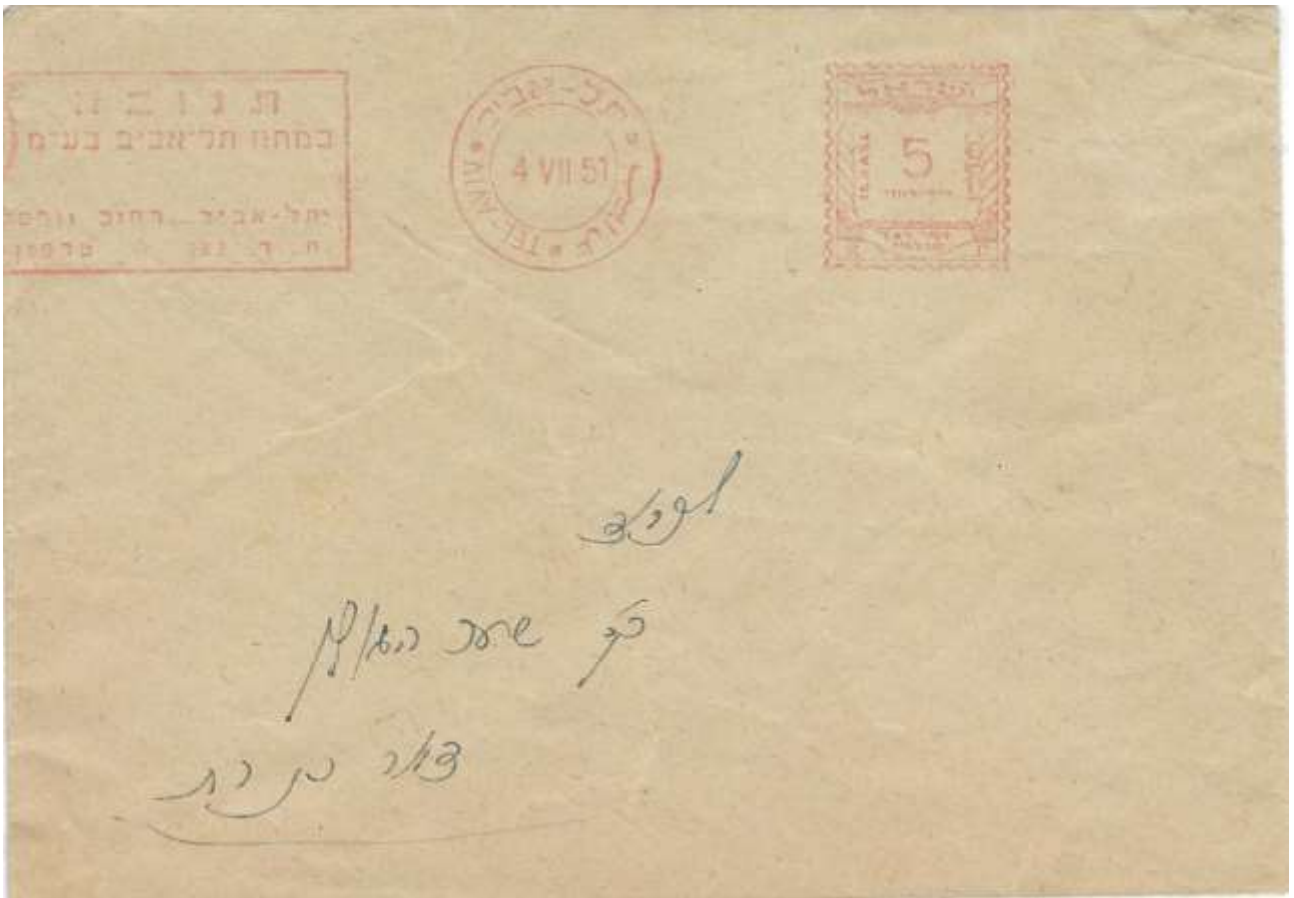
כיוון שהגלויה נשלחה כדואר רשמי על ידי גורמי ממשל, היא הייתה פטורה מביול מראש עבור העלות הבסיסית של משלוח גלויה.

דבר דפוס - 5 מיל

המעטפה, שהכילה דבר דפוס (שמשקלו עד 50 גרם), נשלחה מתל אביב ב-07.09.1949 והודבק עליה בול מן המניין מסדרת דואר עברי בערך נקוב של 5 מיל. הבול הונפק ב-16.5.1948.

דבר דפוס - 5 מיל

המעטפה, שהכילה דבר דפוס (שמשקלו עד 50 גרם), נשלחה מתל אביב ב-04.07.1951 והוטבעה עליה חותמת ביול של חברת תנובה בערך נקוב של 5 מיל.

דבר דפוס - 5 מיל

דבר הדפוס (שמשקלו עד 50 גרם), נשלח ללא מעטפה מירושלים ב-11.04.1957 והוטבעה עליו חותמת "שולם" בבית הדואר בירושלים.

ככל הנראה השולח הביא אל בית הדואר מספר דברי דפוס, שילם עבורם במזומן, וחותרמת המעידה על התשלום הוטבעה על כל אחד מן המסמכים.

דבר דפוס - 5 מיל (דואר רשמי)

המעטפה, שהכילה דבר דפוס (שמשקלו עד 50 גרם), נשלחה על ידי גורם ממשלתי ב-01.02.1951 מבית הדואר בירושלים. הודבק עליה בול שירות, אשר הונפק באותו יום (1.2.1951), בערך נקוב של 5 פרוטות.

מאז הנהגת בולי השירות ב-1 בפברואר 1951 נדרשו משרדי הממשלה לשלם באמצעות בולים אלו את מלא מחיר המשלוח. סכום זה נועד לשלם את עלות המשלוח של דבר דפוס בארץ (5 פרוטות).

דבר דפוס של חייל - חינם (ביול יתר בבול שרות)

הגלויה נשלחה על ידי חייל ששירת ביחידת דואר צבאי 164. היא הועברה על ידי נציג היחידה ב-02.02.1951 לבית הדואר האזרחי לאחר שהודבק עליה בול שירות, אשר הונפק יום קודם לכן (1.2.1951), בערך נקוב של 5 פרוטות. בצידה האחורי של הגלויה הודפס על ידי צה"ל שיר של נתן אלתרמן, והחייל לא כתב עליה דבר מעבר לפרטיו ולכתובת הנמען. לפיכך נשלחה הגלויה בתעריף של דבר דפוס.

מאז הנהגת בולי השירות ב-1 בפברואר 1951 נדרשו משרדי הממשלה (כולל יחידות צה"ל) לשלם באמצעות בולי שירות את מחיר המשלוח, אולם כלל זה לא חל על דואר פרטי של חיילים, אשר נשלח בחינם. יתכן כי נציג היחידה הצבאית לא היה בקיא בפרטי הנוהל החדש שזה עתה נכנס לתוקף, והוא הדביק על הגלויה הפרטית את בול השרות למרות שלא היה בכך צורך.

אגרת רישום - 25 מיל

המעטפה נשלחה בדואר רשום ב-17.08.1949 מבית הדואר בתל אביב, והודבקו עליה בולים מן המניין מסדרת דואר עברי בערך נקוב כולל של 40 מיל. הבולים הונפקו ב-16.5.1948.

סכום זה נועד לשלם את עלות המשלוח של מכתב רגיל בארץ (15 מיל) בתוספת דמי אגרת הרישום (25 מיל).

אגרת רישום - 25 מיל

המעטפה נשלחה מירושלים ב-19.10.1950 והוטבעה עליה חותמת ביול של החברה בערך נקוב של 40 פרוטות.

סכום זה נועד לשלם את עלות המשלוח של מכתב רגיל בארץ (15 מיל) בתוספת דמי אגרת הרישום (25 מיל).

המעטפה הועברה באותו יום לטיפול בית הדואר בירושלים, שם הודבקה עליה תווית הרישום.

אגרת רישום - 25 מיל

המעטפה נשלחה מירושלים ב-14.01.1952 והוטבעה עליה חותמת ביול בערך נקוב של 40 פרוטות.

סכום זה נועד לשלם את עלות המשלוח של מכתב רגיל בארץ (15 מיל) בתוספת דמי אגרת הרישום (25 מיל).

המעטפה הועברה באותו יום לטיפול בית הדואר בירושלים, שם הודבקה עליה תווית הרישום.

אגרת רישום - 25 מיל (מכתב כבד)

המעטפה, שמשקלה עלה על 30 גרם, נשלחה מחיפה ב- 02.12.1951 והוטבעה עליה חותמת ביול בערך נקוב של 50 פרוטות.

סכום זה נועד לשלם את עלות המשלוח של מכתב רגיל בארץ (15 מיל), בתוספת עלות יחידת המשקל הנוספת (10 מיל) ובתוספת דמי אגרת הרישום (25 מיל).

המעטפה הועברה באותו יום לטיפול בית הדואר בחיפה, שם הודבקה עליה תווית הרישום.

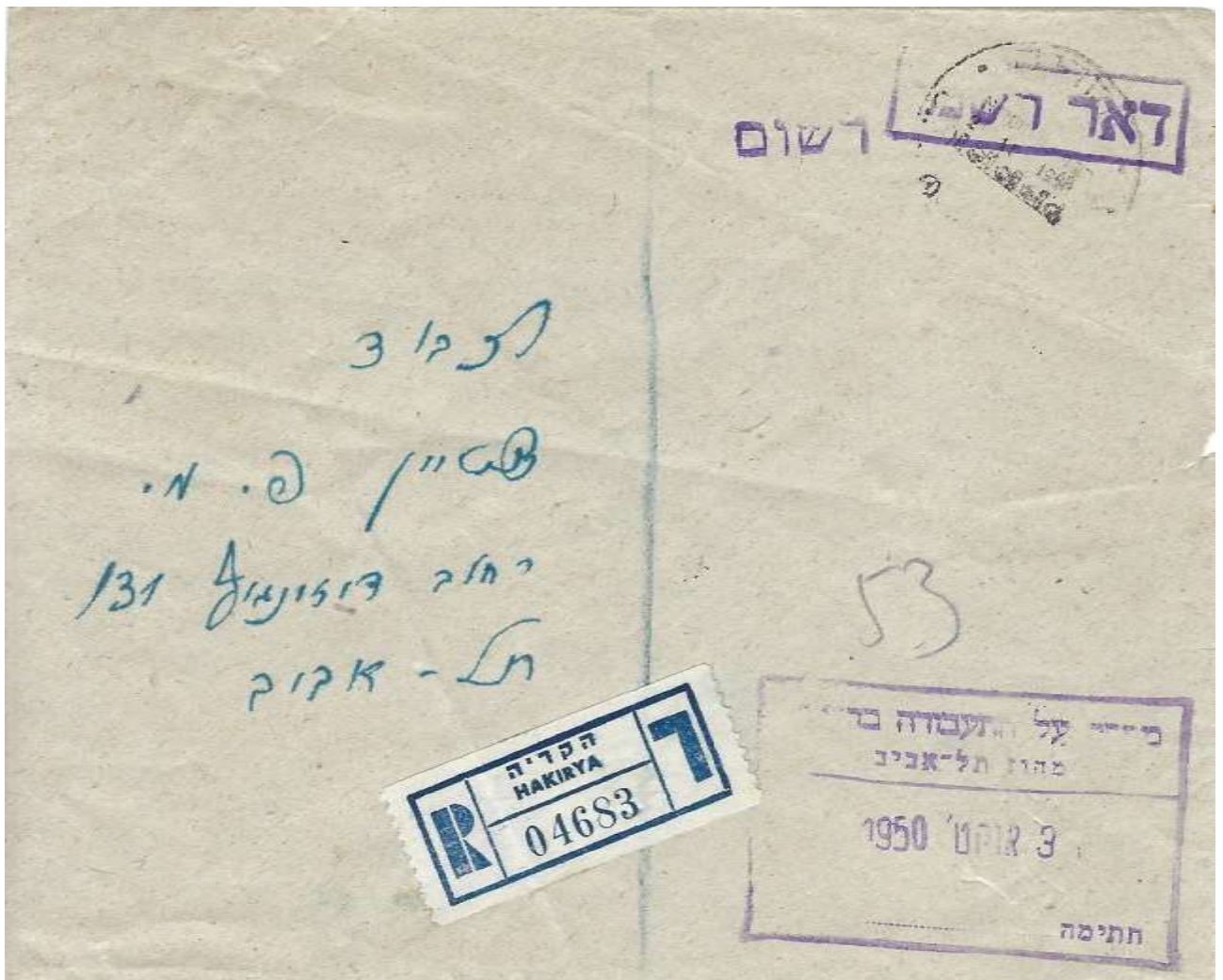
אגרת רישום - 25 מיל (דואר חיילים)

המעטפה נמסרה למשלוח בדואר רשום על ידי חייל מאחת מיחידות צה"ל ב-17.01.1952 וטופלה בבית הדואר האזרחי של נהלל. הודבקו עליה שני בולים בערך נקוב כולל של 25 פרוטות. בול מן המניין (10 פרוטות) השייך לסדרת מטבע 1950 אשר הונפק ב-19.9.1950, ובול זיכרון (15 פרוטות) מסדרת מועדים לשמחה תשי"ב אשר הונפק ב-16.9.1951.

כיוון שהמכתב נשלח על ידי חייל, הוא היה פטור מן העלות הבסיסית של משלוח מכתב רגיל בארץ. הסכום נועד לשלם את עלות דמי אגרת הרישום (25 פרוטות).

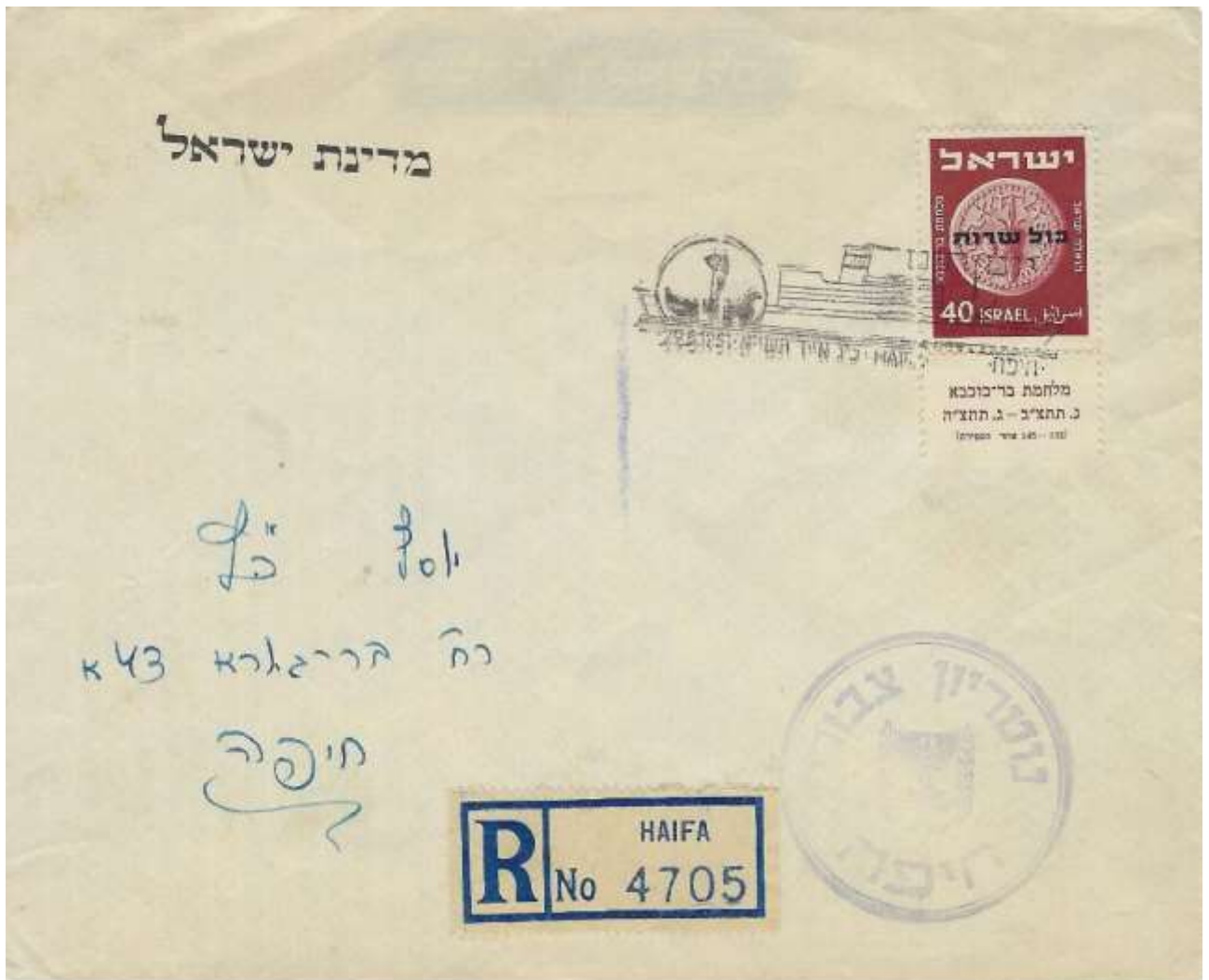
אגרת רישום - 25 מיל (דואר רשמי)

המעטפה נשלחה על ידי המפקח על התעבורה במחוז תל אביב בדואר רשום ב-02.11.1950 מבית הדואר בקריה שבתל אביב. המכתב נשלח בלי בולים כלל.

כיוון שהמכתב נשלח כדואר רשמי על ידי גורמי ממשל, הוא היה פטור מביול מראש עבור העלות הבסיסית של משלוח מכתב רגיל בארץ ומן העלות של התשלום עבור אגרת רישום.

אגרת רישום - 25 מיל (דואר רשמי)

המעטפה נשלחה על ידי הנוטריון הציבורי בחיפה בדואר רשום ב-29.05.1951 מבית הדואר בחיפה. הודבק עליה בול שירות, אשר הונפק ב-1.2.1951, בערך נקוב של 40 פרוטות.

מאז הנהגת בולי השירות בפברואר 1951 נדרשו משרדי הממשלה לשלם באמצעות בולים אלו את מלא מחיר המשלוח. סכום זה נועד לשלם את עלות המשלוח של מכתב רגיל בארץ (15 פרוטות) בתוספת דמי אגרת הרישום (25 פרוטות).

אגרת רישום - 25 מיל

הגלויה נשלחה כמזכרת בולאית בדואר רשום ב-20.08.1951 מבית הדואר של הכנסת בירושלים. בנוסף לבול המודפס על הגלויה (ערך נקוב 10 פרוטות) הודבקו עליה שני בולים. האחד בול מן המניין מסדרת בולי מטבע 1950 (10 פרוטות) אשר הונפק ב-19.9.1950, והשני בול זיכרון מסדרת הקרן הקיימת לישראל (15 פרוטות) אשר הונפק ב-24.6.1951.

הסכום הכולל של הביול (35 פרוטות) נועד לשלם את עלות המשלוח של גלויה (10 פרוטות) בתוספת דמי אגרת הרישום (25 פרוטות).

אגרת רישום - 25 מיל (דואר רשמי)

הטופס נשלח ללא מעטפה על ידי מחלקת מס הכנסה במשרד האוצר בדואר רשום ב-14.09.1951 מבית הדואר בירושלים. הודבק עליו בול שירות, אשר הונפק ב-1.2.1951, בערך נקוב של 30 פרוטות.

מאז הנהגת בולי השירות בפברואר 1951 נדרשו משרדי הממשלה לשלם באמצעות בולים אלו את מחיר המשלוח. סכום זה נועד לשלם את עלות המשלוח של דבר דפוס (5 פרוטות) בתוספת דמי אגרת הרישום (25 פרוטות).

אגרת רישום על מכתב למס הכנסה - 25 מיל

המעטפה נשלחה בדואר רשום ב-14.11.1949 מבית הדואר בירושלים, והודבקו עליה שני בולים מן המניין מסדרת דואר עברי בערך נקוב כולל של 25 מיל. הבולים הונפקו ב-16.5.1948.

סכום זה נועד לשלם את עלות דמי אגרת הרישום (25 מיל). כיוון שהמכתב נשלח אל משרד מס הכנסה, השולח היה פטור מתשלום עבור עלות משלוח המכתב הרגיל, ונדרש לשלם רק עלות אגרת הרישום.

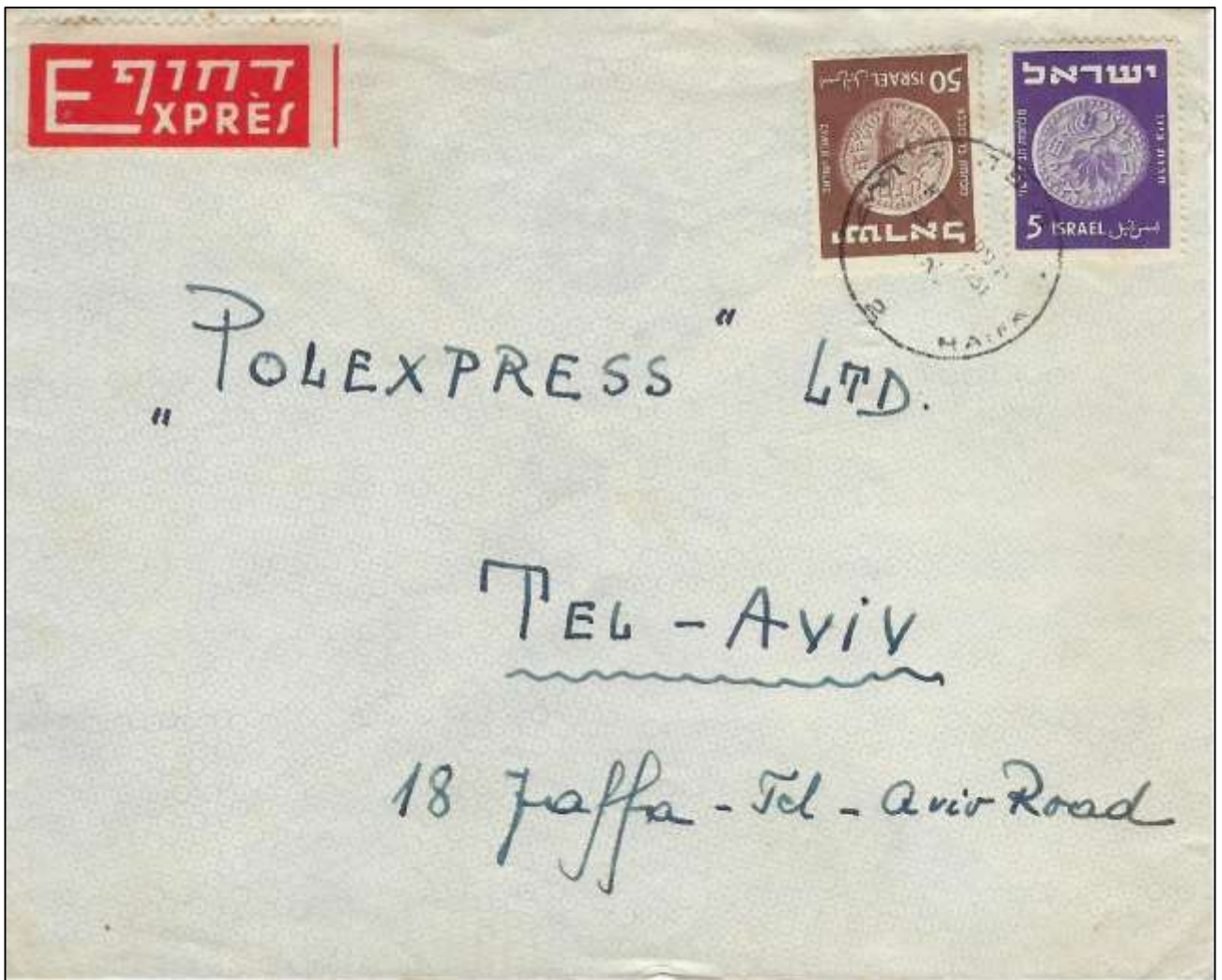
אגרת רישום על מכתב למס הכנסה - 25 מיל (ביול יתר)

המעטפה נשלחה בדואר רשום מבית הדואר בתל אביב ב- 30.12.1949. הודבקו עליה ארבעה בולי זיכרון מסדרת מועדים לשמחה תש"י, אשר הונפקו ב-20.9.1949, בערך נקוב כולל של 25 פרוטות, ובול אחד מן המניין בסדרת דואר עברי בערך נקוב של 15 מיל. סה"כ הודבקו על המעטפה בולים בערך נקוב של 40 פרוטות.

כיוון שהמכתב נשלח אל מחלקת מס הכנסה בירושלים, המכתב היה צריך להיות פטור מתשלום עבור משלוח המכתב, ונדרש ממנו לשלם רק את עלות אגרת הרישום. השולח, שכלל הנראה לא הכיר את הנהלים, שילם 15 פרוטות מיותרות עבור המשלוח.

אגרת אקספרס - 40 מיל

המעטפה נשלחה בדואר דחוף (אקספרס) ב-23.04.1951 מבית הדואר בחיפה והודבקו עליה בולים מן המניין מסדרת מטבע 1950 בערך נקוב כולל של 55 מיל. הבולים הונפקו ב-אוקטובר ודצמבר 1950.

סכום זה נועד לשלם את עלות המשלוח של מכתב רגיל בארץ (15 מיל) בתוספת דמי אגרת האקספרס (40 מיל).

אגרת אקספרס - 40 מיל (דואר רשמי)

המעטפה נשלחה על ידי משרד החוץ בדואר דחוף (אקספרס) ב- 23.04.1951 מבית הדואר בתל אביב, והודבקו עליה ארבעה בולים מן המניין מסדרת דואר עברי, אשר הונפקה ב-16.5.1948, בערך נקוב כולל של 40 מיל.

סכום זה נועד לשלם רק את עלות תוספת דמי אגרת האקספרס (40 מיל), מאחר שמכתב שנשלח כדואר רשמי על ידי גורמי ממשל היה פטור מביול מראש עבור העלות הבסיסית של משלוח מכתב רגיל בארץ.

אגרת אקספרס - 40 מיל (דואר רשמי)

המעטפה נשלחה על ידי גורם ממשלתי בדואר דחוף (אקספרס) ב-01.11.1951 מבית הדואר בירושלים, והודבקו עליה שני בולי שירות, אשר הונפקו ב-1.2.1951, בערך נקוב כולל של 55 מיל.

מאז הנהגת בולי השירות בפברואר 1951 נדרשו משרדי הממשלה לשלם באמצעות בולים אלו את מלא מחיר המשלוח. סכום זה נועד לשלם את עלות המשלוח של מכתב רגיל בארץ (15 פרוטות) בתוספת דמי אגרת האקספרס (40 פרוטות).

אגרת אקספרס - 40 מיל (דואר רשמי)

המעטפה נשלחה על ידי אחת מיחידות צה"ל בדואר דחוף (אקספרס) ב-26.10.1951 מבית הדואר בתל אביב, והודבקו עליה ארבעה בולי שירות, אשר הונפקו ב-1.2.1951, בערך נקוב כולל של 55 מיל.

מאז הנהגת בולי השירות בפברואר 1951 נדרשו משרדי הממשלה (כולל יחידות צה"ל) לשלם באמצעות בולים אלו את מלא מחיר המשלוח. סכום זה נועד לשלם את עלות המשלוח של מכתב רגיל בארץ (15 פרוטות) בתוספת דמי אגרת האקספרס (40 פרוטות).

אגרת רישום ואגרת אקספרס - 25 מיל + 40 מיל

המעטפה נשלחה בדואר רשום ודחוף (אקספרס) ב-19.02.1950 מבית הדואר בתל אביב, והודבקו עליה שני בולים מסדרת "פתח תקוה" בערך נקוב כולל של 80 מיל. הבול הונפק ב-10.8.1949.

סכום זה נועד לשלם את עלות המשלוח של מכתב רגיל בארץ (15 מיל) בתוספת דמי אגרת הרישום (25 מיל) ודמי אגרת האקספרס (40 מיל).

אגרת רישום ואגרת אקספרס - 40 מיל (דואר רשמי)

המעטפה נשלחה על ידי המפקח על המזונות במחוז הצפון בדואר רשום ודחוף (אקספרס) מבית הדואר בחיפה והודבקו עליה שני בולים מסדרת "פתח תקוה" בערך נקוב כולל של 80 מיל. הבול הונפק ב-10.8.1949.

סכום זה נועד לשלם רק את עלות תוספת דמי אגרת האקספרס (40 מיל), מאחר שמכתב שנשלח כדואר רשמי על ידי גורמי ממשל היה פטור מביול מראש עבור העלות הבסיסית של משלוח מכתב רגיל בארץ ומן העלות של התשלום עבור אגרת רישום.

אגרת רישום ואגרת אקספרס - (דואר רשמי)

המעטפה נשלחה על ידי אחד ממשרדי הממשלה בדואר רשום ודחוף (אקספרס) ב-25.04.1951 מבית הדואר בתל אביב והודבקו עליה ארבעה בולי שירות, אשר הונפקו ב-1.2.1951, בערך נקוב כולל של 80 מיל.

מאז הנהגת בולי השירות בפברואר 1951 נדרשו משרדי הממשלה לשלם באמצעות בולים אלו את מלא מחיר המשלוח. סכום זה נועד לשלם את עלות המשלוח של מכתב רגיל בארץ (15 מיל) בתוספת דמי אגרת הרישום (25 מיל) ודמי אגרת האקספרס (40 מיל).